

(Versió per a 16 personatges)

Un aniversari... diferent!

De: Vicente Cañón

A partir dels deu anys

(versió per a 16 personatges)

Un aniversari... diferent!
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2003 Tarragona

SINOPSI:

“El cor de la deessa” (*El diamant més gran del món*) ha estat robat del gran museu de la ciutat. Els lladres, per no ser descoberts, l’amagaren dintre d’un osset de peluix, que serà el regal d’aniversari per a la Clara. Però, per recuperar-lo, el lladregots hauran de fer-se passar per pallassos a la festa d’aniversari que la nena celebrarà amb les seves amigues.

Podran els falsos pallassos emportar-se el diamant sense aixecar sospites?

La policia està preparada per enxampar “in frangati” els lladres sense posar en perill el grup de nenes?

El repartidor s'assabentarà del que està passant de debò?

ESCENOGRAFIA:

L’escenografia estarà composta per: un sofà central i davant d’ell una tauleta, al fons es poden col·locar uns mobles o prestatgeries que serviran d’amagatall a les nenes a l’escena 6. Les bambolines del teatre poden fer-se servir de “portes” per l’entrada a la casa, la cuina, les habitacions o el jardí.

PERSONATGES:

**CLARA
BLANCA
MARIA
JESSICA
ANNA
JUDIT
SANDRA
JÚLIA**

**POLICIA 1 (cap)
POLICIA 2
POLICIA 3**

**LLADRE 1
LLADRE 2
LLADRE 3
LLADRE 4**

REPARTIDOR

VESTUARI:

NENES: La roba que poden vestir, en l'actualitat, nenes d'edats compreses entre els 9 i 12 anys.

POLICIES: Uniforme de policia compost per: uns pantalons foscos, camisa blava o blanca i una gorra típica.

LLADRES: Pantalons, samarreta/jersey i capell negre, per a les primeres escenes i per a la seva disfressa de pallaso incorporar al mateix vestuari: armilles, americanes o camises molt vistoses, un "bombí" i un nas, subjectada amb una goma, que puguin llevar-se i posar-se amb facilitat.

REPARTIDOR: Samarreta o jersey de color vermell (*per exemple*) amb algun nom d'empresa de repartiment coneguda o inventada i amb una gorra del mateix color.

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens tinguin una primera experiència dins del món del teatre, per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que va a dirigir teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico: escenografia, vestuari, característiques dels personatges i moviments dels actors —posada en escena— i algun que un altre gag, que faran les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no tenien gairebé o gens, i el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol; el que no em semblava pedagògic. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell, sigui mínima. Si per alguna raó, un personatge no té moltes escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà als espectadors en la butxaca. Tal és el cas del Repartidor.

La quantitat de nens/es que poden sortir a l'obra és relativa, ja que quasi tots els personatges poden ser doblats; per exemple: en lloc de quatre lladres, poden ser cinc o sis, els policies poden, ser un número superior. També pot ser totalment al contrari, és a dir: donat que no tenim molt nens/es, doncs: en lloc de huit nenes, poden ser quatre o cinc. Existeix la versió amb vint-i-quatre personatges.

Si en les classes de teatre hi hagués un nombre superior de nenes que de nens, el grup de POLICIES i LLADRES pot ser mixt, així com el REPARTIDOR que pot passar a ser una repartidora.

És molt important que el nen no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, omple de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme, i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-ho com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per ser l'altre... el seu personatge.

Tot el que el nen somia, es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

*Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació de la mateixa.

Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual o audiovisual – fotos o vídeos, links -, de les posades en escena que s'hagin dut a terme, també suggeriments i propostes.

Gràcies.

* Les entrades i sortides dels actors/actrius es faran per la dreta o l'esquerra de l'actor.

Escena 1

(Amb el teló baixat, entraran al prosceni, per l'esquerra, tres policies passejant, tranquil·lament i ho faran per aquest ordre primer el POLICIA 2, el 3 i per últim el POLICIA 1.)

POLICIA 1: *(Avorrit.)* Sembla que avui, tindrem un dia tranquil.

POLICIA 2: Avui i tots el dies, en aquesta ciutat mai passa res d'interessant.

POLICIA 1: Què vols dir, amb això d'interessant?

POLICIA 3: Home, no ho sé, però un cas de robatori, espionatge....

POLICIA 1: Em sembla, que tu veus moltes pel·lícules! *(Li sona el seu busca.)* Mani, aquí el sergent Vidal. *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* No?

POLICIAS 2- 3: *(Al POLICIA 1.)* No... què?

POLICIA 1: *(Fa un gest per callar als policies 2 i 3.)* D'acord. *(Pausa.)* D'acord.*(Pausa.)* D'acord. *(Penja el busca.)*

POLICIAS 2 - 3: D'acord... què?

POLICIA 1: No volíeu un cas interessant? Doncs aquí el teniu!

POLICIA 2: Però de què parles?

POLICIA 1: Han robat del gran Museu: El cor de la deessa.

POLICIA 3: El cor de la deessa?

POLICIA 1: El diamant més gran del món!

POLICIA 2: A la feina! Vaig a buscar informació dels principals sospitosos. *(Surt per la dreta.)*

POLICIA 3: No podem perdre ni un segon! *(Surt per la dreta.)*

POLICIA 1: *(Al POLICIA 3.)* Estaràs content, ja tens un cas de pel·lícula. *(Adonant-se que s'ha quedat sol.)* Però... espereu-me! *(Surt per la dreta.)*

Escena 2

(Per l'esquerra, entren: el LLADRE 1, molt preocupat i darrere venen els LLADRES 2, 3 i 4 molt nerviosos.)

LLADRE 1: Tornem a repassar! Després de robar...

LLADRE 2: El diamant...

LLADRE 3: El cor de la deessa.

LLADRE 4: Per dissimular ens hem amagat a dintre de la botiga de joguines Martí.

LLADRE 2: I per no ser descoberts hem posat el diamant dins d'un osset de peluix de color blanc.

LLADRE 1: Quants ossets blancs hi havia?

LLADRE 3: *(Pels LLADRES 2, 3 i 4.)* Sóc més llest del que sembla, només hi havia un!

LLADRE 2: Així, que ja podem anar a comprar el nostre osset.

LLADRE 1: *(Parlant pel seu telèfon mòbil.)* Escolti? Juguines Martí? *(Pausa.)* Veurà, volia reservar un osset de color blanc que vostès tenen... *(Pausa.)* Ah, que ho acaben de vendre *(Mira els LLADRES 2 , 3 i 4.)* I seria tan amable de dir-me, per a qui era aquesta joguina? *(Pausa.)* Ah! Sí, és clar que la conec. Moltes gràcies per la seva i informació. *(Penja.)*

LLADRE 4: Qui té la nostra joguina?

LLADRE 1: La filla del famós cantant: Víctor Pomerol.*

LLADRE 3: *(Furiós.)* Hem de recuperar la nostra joia.

LLADRE 1: Anem! *(Sortint per la dreta.)* Això serà tan fàcil com treure-li, un caramel a un nen petit.

LLADRES 2 -3- 4: *(Sortint per la dreta, darrere del LLADRE 1.)* Espera'm!

Escena 3

(Quan puja o s'obre el teló, trobarem el menjador d'una casa, amb un sofà central, un tauleta, cadires... Tot està guarnit per fer una festa d'aniversari. Se sent un soroll de timbre de la casa i per l'esquerra entra la CLARA, que creua l'escena per obrir la porta que és a la dreta.)

CLARA: Ja vinc *(Surt d'escena per la dreta.)*

(S'escolten crits d'alegria.)

CLARA: *(Entrant per la dreta.)* Passeu, poseu-vos còmodes.

SANDRA: *(Per la decoració.)* Què bonic!

JUDIT: Què bé que ens ho passarem!

ANNA: *(A la CLARA.)* I dius que els teus pares no vindran fins la nit?

CLARA: Aquest va ser el tracte!

JESSICA: Quins pares més "enrotllats"!

CLARA: Sí, vaig un moment a la cuina. *(Surt per l'esquerra.)*

BLANCA: *(A la resta de NENES.)* On deixem els regals?

(Totes les NENES porten un paquet amagat i ara ho treuen a la vista del públic.)

JUDIT: Els deixem aquí? *(A la tauleta.)*

BLANCA: No, que els voldrà obrir de seguida!

SANDRA: La Blanca té raó.

MARIA: Ja ho sé, pugem a una habitació i amaguem-los tots allà.

JÚLIA I JUDIT: Bona idea! Anem.

*Es pot canviar pel nom d'un conegut cantant del moment.

JESSICA: Jo em quedaré aquí per a dissimular. *(Li dona el seu regal a la BLANCA.)*

ANNA: Jo també: *(Li dona el seu regal a la MARIA.)* Té.

SANDRA: *(Li dona el seu regal a la JUDIT.)* Té el meu.

JÚLIA: Jo porto el meu

MARIA: *(A la JUDIT, a la JÚLIA i la BLANCA.)* Anem?

(Totes quatre, surten d'escena pel fons dret.)

CLARA: *(Entrant per l'esquerra, carregada amb una safata de coses per menjar.)* De moment, podem picar alguna cosa. *(Buscant.)* On són les altres?

ANNA i SANDRA: Són...*(improvisant.)* Al lavabo!

(Pel fons dreta, entren la BLANCA, la MARIA, la JÚLIA i la JUDIT.)

MARIA: Ei, espereu-nos. *(Va cap a la tauleta a menjar.)*

JUDIT: *(Va a menjar.)* Quina gana!

CLARA: *(Posant pau.)* Un moment! Ara anem cap al jardí i jugarem a globus plens d'aigua.

JÚLIA, SANDRA i JESSICA: *(Cridant.)* Totes al jardí!

(Totes les NENES surten d'escena per l'esquerra, donant crits d'alegria.)

Escena 4

(Pel fons dret, entren els LLADRES. Caminen molt a poc a poc i busquen l'osset. Aquesta escena pot anar acompanyada de la B.S.O. de la Pantera rosa.)

LLADRE 1: Aquí no hi ha cap osset de color blanc.

LLADRE 2: No hi ha cap joguina, ni cap regal, que estrany?

LLADRE 3: *(Veu la tauleta.)* Patates fregides! *(Comença a menjar.)*

LLADRE 4: *(Menjant.)* Què bones!

LLADRE 1: *(Aturant-los.)* Què feu?

(Per l'esquerra entren la MARIA i la JESSICA que s'espanten en trobar-se als LLADRES.)

MARIA: Qui són vostès?

JESSICA: Què fan aquí?

LLADRE 1: *(Nerviós.)* Veurà nosaltres som...

LLADRE 2: *(Nerviós.)* Som...

LLADRES 3- 4: *(Nerviosos.)* Som...

MARIA: *(Recordant.)* Ah! Vostès són els pallassos que animaran la festa.

JESSICA: És clar, els pares de la Clara ens ho van explicar tot.

LLADRE 1: *(Content amb la idea.)* Sí, sí... som nosaltres.

MARIA: *(Estranyada.)* Actuaran així?

(Els LLADRES es miren el vestuari que porten.)

LLADRE 4: No, anem a canviar-nos i tornem, *(Al LLADRE 3.)* oi?

LLADRE 3: Sí, tornem de seguida.

LLADRE 1: Per cert, quina és la nena que fa els anys?

JESSICA: Està fora.

LLADRE 1: D'acord, nenes, *(Parla fluix.)* No li digueu a ningú, que hi ha una actuació.

LLADRES 2-3-4: *(Agafant la idea del LLADRE 1.)* No, no, no.

MARIA: No, serà una sorpresa per la Clara.

LLADRE 1: Sí, és clar... per la Clara. *(Als LLADRES 2-3 i 4.)* Anem?

LLADRES 2-3-4: Sí, anem. *(Surten tots, pel fons dret.)*

JESSICA i MARIA: Quina gent més rara.

(S'escolten crits de les NENES. Entren a l'escena per l'esquerra, molt esverades i espantades.)

BLANCA: Què venen!

JUDIT: Han aparcat el seu cotxe a la porta.

MARIA: Qui ve?

SANDRA i JÚLIA: La Policia!

ANNA: Ai, mare meva, quina por!

(Truquen a la porta i totes les nenes criden espantades.)

CLARA: Ja vaig jo a obrir. *(Surt per la dreta.)*

JUDIT: *(A l'ANNA.)* La culpa és teva, per llençar un globus ple d'aigua, a un cotxe.

ANNA: Però... si quasi no li he donat!

(Entren la CLARA, acompanyada dels POLICIES.)

CLARA: Passin, passin.

POLICIA 1: Venim, perquè uns veïns vostres, s'han queixat del soroll i dels crits.

POLICIA 2: I també per una batalla que heu fet amb globus plens d'aigua.

ANNA: És que estem celebrant el seu aniversari *(Per la CLARA.)* I és clar...

JUDIT: Perdonin, ja no jugarem més amb els globus.

BLANCA: *(Penedida.)* De veritat, que ja no passarà res més.

POLICIA 3: *(A les NENES.)* De veritat?

NENES: *(Penedides.)* Sí, de veritat.

POLICIA 1: *(Més tranquil.)* Està bé marxem, però no feu que els veïns tornin a queixar-se. D'acord?

NENES: D'acord.

POLICIA 2: *(Al POLICIA 1.)* Anem sergent?

POLICIA 1: Sí, anem.

CLARA: *(Als policies.)* Els acompanyo a la porta.

(Surten tots quatre per la dreta.)

ANNA: *(Seient al sofà.)* Uf! Quin espant he passat.

CLARA: *(Entrant.)* Espero que els meus pares no sàpiguen res d'això de les queixes.

MARIA: Per un globus de no res, com es posa la gent.

JÚLIA, SANDRA I BLANCA: Un globus... ben ple d'aigua.

(Totes riuen per la seva entremaliadura.)

(Truquen a la porta.)

JESSICA: *(Mira a la MARIA.)* Són ells! Vaig jo a obrir la porta. *(Sortint de l'escena per la dreta.)*

CLARA: *(A la MARIA.)* Qui són?

MARIA: *(Fent-se la misteriosa.)* Ah! Ara ho sabràs de seguida.

Escena 5

JESSICA: *(Cridant.)* Si us plau, totes a seure al sofà!

(Totes les nenes molts nervioses seuen al sofà.)

JESSICA: *(Als "PALLASSOS").* Ja poden passar. *(Va corrents i seu al sofà.)*

(Entren els LLADRES, disfressats de pallassos, amb un vestuari bonic i alegre, propi d'uns pallassos, porten nassos vermells, però no van maquillats.)

LLADRE 1: Nens i nenes, amb tots vosaltres...

LLADRE 2: Us presentem els pallassos...

LLADRE 3 - 4: Bojos-bojos!

(Les nenes aplaudeixen. El LLADRE1 es col·loca a un costat del sofà per atraure l'atenció de les nenes i els LLADRES 2, 3 i 4 busquen pel menjador el seu osset.)

LLADRE 1: Nenes us explicaré un acudit molt graciós: Diu que anaven dos homes pel carrer i va caure el del mig *(Riu falsament.)* A què és bo? Un altre: Hi havia una vegada un dona que era tan prima que es menjar un pinyol d'oliva i tothom creia que estava embarassada! *(Torna a riure falsament. A les nenes.)* Nenes, que no us ha fet gràcia?

NENES: *(Desanimades.)* No molta!

LLADRE 2: *(Al LLADRE 3 en veu baixa.)* No el trobo.

NENES: Trobar, què?

LLADRE 1: *(Dissimulant.)* No troba el seu sentit de l'humor, el va perdre i no el troba!
(Riu, però deixa de riure quan veu la cara d'avorriment de les NENES.) Està bé, aquest no té gràcia.

Escena 6

(Truquen a la porta.)

CLARA: Hi vaig jo a obrir *(Surt per la dreta.)*

ANNA: *(Al LLADRE 1.)* Això és el millor que sap fer?

LLADRE 1: No nena, ara farem... *(No sap que dir.)*

LLADRES 2 i 3: *(Tampoc saben que dir.)* Farem...

CLARA: *(Als POLICIES.)* Passin.

(Entra la CLARA acompanyada dels tres POLICIES. La CLARA seu al sofà, junt amb les seves amigues. Els "pallassos" es col·loquen junts, al costat contrari dels POLICIES.)

POLICIA 1: Hola nenes.

BLANCA: I ara que hem fet?

POLICIA 2: No res nenes. Ara venim per una cosa molt important.

POLICIA 3: I més seriosa.

POLICIA 1: *(Treu una fotografia de la butxaca.)* Vull que em digueu si alguna de vosaltres, ha vist a aquest individu per aquí a prop?

(Li dona la fotografia a la CLARA, la mira i aquesta li dona a les seves amigues, que fan una "cadena" per veure-la, una per una.)

JESSICA: A mi em sonen aquestes cares.

(Els LLADRES, miren pel costat contrari a la JESSICA.)

MARIA: *(Agafant la foto.)* A mi no em sonen de res.

(Els LLADRES, tornen a girar-se de cara a les nenes.)

JESSICA: Suposo que es semblen algú que jo conec. *(Li torna la fotografia al POLICIA 3.)* Tingui.

POLICIA 3: Gràcies.

POLICIA 1: *(A les NENES.)* Bé nenes, marxem. *(Al seus companys.)* Anem?

POLICIA 2: Sí, encara hem de continuar la recerca pel barri.

POLICIA 3: Sembla ser que no serà gens fàcil trobar-los.

POLICIA 2: Potser ja són fora de la ciutat.

(El POLICIA 2 mira als “pallassos” i aquests tornen a mirar al costat contrari, tots a la vegada, en un gest molt graciós.)

(Els tres POLICIES fan el gest de marxar, però la JUDIT els atura.)

JUDIT: Senyor, què han fet aquests lladres?

POLICIA 2: Han robat una cosa molt valuosa.

POLICIA 3: I una veïna diu que els ha vist, per aquest barri rondant.

POLICIA 1: *(A la CLARA.)* No cal que ens acompanyis, ja sabem sortir sols.

(Surten tos tres policies per la dreta.)

SANDRA: Què fort!

JESSICA: Quina festa, més al·lucinant, passa de tot!

BLANCA: I ja veuràs després amb el “karaoke”.

ANNA: Jo cantaré una de..... *

JÚLIA: Jo, de la *

SANDRA: D’acord! *(A la JÚLIA.)* La cantem juntes.

Escena 7

LLADRE 2: *(Per animar la festa.)* I ara nenes, el moment més esperat per la... *(Mirant a la CLARA)* la...

CLARA: Em dic Clara.

LLADRE 1: Per la Clara. Ha arribat el moment d’obrir els regals.

LLADRE 2: Nenes aneu a buscar els vostres regals... va!

LLADRE 3 - 4: Au va... els regals!

(Totes les amigues de la CLARA, criden i surten d’escena pels fons dreta a buscar els regals. La CLARA es queda sola amb els “pallassos”.)

LLADRE 1: *(A la CLARA.)* Ja veuràs nena, quins regals tant bonics!

LLADRES 2- 3 - 4 : *(Al LLADRE 1.)* I valuosos!

(Entren totes les amigues de la CLARA i li donen els regals. Aquesta comença a obrir-los tots. Els LLADRES busquen l’osset, però finalment, no apareix.)

CLARA: *(A les seves amigues.)* Moltes gràcies són tots molt bonics!

* Aquí estaria bé que cada actriu fes una proposta de la cançó que més li agradi.

(Totes les nenes parlen a la vegada sobre els regals i el LLADRE 1 agafa del braç als LLADRES 2, 3 i 4 i se'ls porta al prosceni.)

LLADRE 1: *(Furiós.)* No està!

LLADRE 2- 3 - 4: Què fem?

LLADRE 1: *(Se li acut una idea.)* Ja ho sé!

(Tots els LLADRES tornen al costat de les NENES.)

LLADRE 1: I ara nenes, el número més esperat, però per això heu d'anar totes al... al
(Busca.) al...

LLADRE 4: Al jardí i nosaltres ho prepararem tot.

BLANCA: *(Aixecant-se.)* Desitjo que sigui millor que els altres.

SANDRA: Quins pallassos més avorrits.

MARIA: *(Aixecant-se. A les seves amigues.)* Anem?

NENES: *(Desanimades.)* Anem.

(Totes les nenes surten, per l'esquerra, al jardí.)

LLADRE 1: *(A les NENES.)* Ja ho veureu que divertit.

LLADRE 2: *(A les NENES.)* Sí, de morir-se de riure.

LLADRE 3 - 4: *(Per a ells, mig plorant.)* O de pena.

Escena 8

LLADRE 1: *(Als LLADRES 2, 3 i 4.)* Torneu a regirar-ho tot.

(Mentre els LLADRES busquen l'osset, el grup de les NENES, entra a l'escena pel fons i s'amaguen, sense ser vistes, darreres d'uns mobles per espiar-los.)

LLADRE 2: Sabeu que hem de trobar "això" i ràpid.

(Quan les nenes senten la paraula "això", totes treuen el cap del seu amagatall per saber que és el que busquen.)

LLADRE 4: Ha d'estar molt a prop. *(Mira al darrere i totes les nenes s'amaguen de cop sense ser vistes pels LLADRES.)* Però... on?

LLADRE 3: Una cosa tant "valuosa", no pot desaparèixer així com així.

(Quan les nenes senten la paraula "valuosa", totes treuen el cap del seu amagatall, intrigades, per saber que és el que busquen. El lladres tornen a mirar enrere i les nenes tornen a amagar-se.)

LLADRE 1: Vau ser vosaltres els que vau posar “El cor de la deessa”, “el diamant” més car del món dins d’un osset de color blanc o ja no us en recordeu?

(Quan les nenes senten la paraula “diamant”, totes treuen el cap, a la vegada, del seu amagatall i totes posen cara d’espant i es tornen a amagar ràpidament. Els LLADRES 2 – 3 i 4, miren al seu darrere, però no li donen importància i es tornen a mirar cap al davant.)

LLADRE 2: Ja ho sé! I ara què fem?

LLADRE 1: Anem a dalt al pis de dalt a veure si encara queda una habitació per regirar.

LLADRE 3: Bona idea, anem! *(Surt pel fons dreta acompanyat dels LLADRES 2 i 4.)*

LLADRE 1: *(Cregut.)* És clar que es bona idea... és meva. Espereu-me, colla d’inútils i no toqueu res fins que jo arribi. *(Surt pel fons dret.)*

Escena 9

(Totes les nenes, surten del seu amagatall i van al centre de l’escena.)

JUDIT: Què fort!

JESSICA: Són uns lladres!

(Truquen a la porta i la CLARA molt espantada mira a les seves amigues.)

CLARA: Què faig?

SANDRA: Ves a obrir.

(La CLARA no massa convençuda surt per la dreta a obrir la porta d’entrada a la casa.)

ANNA: Qui serà?

(La CLARA entra acompanyada d’un REPARTIDOR portant una bossa.)

REPARTIDOR: Sóc el repartidor de la botiga de Juguines Martí i porto aquest regal, per la Clara de part dels seus pares.

CLARA: Sóc jo.

REPARTIDOR: Perdoneu el retard, però el meu mòbil no funciona correctament i per tant no he pogut fer servir el GPS. Per trobar aquesta casa he hagut de preguntar als veïns de la zona. *(Agafant aire.)* Aquí tens, espero que t’agradi.

JÚLIA: Mira Clara, hi ha una nota.

CLARA: *(Llegint en veu alta.)* Moltes felicitats filla meva. Ens veient aquesta nit, continua gaudint de la festa amb les teves amigues.

(La CLARA treu un osset de color blanc de dins de la bossa.)

NENES: *(Molt espantades.)* És l'osset que busquen!

(Totes criden, però se n'adonen que no poden fer-ho i de seguida es tapen la boca.)

JESSICA: *(Que vigila les escales que van al pis de dalt.)* Què tornen!

REPARTIDOR: Qui torna... qui?

JÚLIA I SANDRA: *(Molt espantades.)* Què fem?

REPARTIDOR: *(No entén res.)* Però... què passa aquí?

MARIA: *(Li treu l'osset de les mans a la CLARA i el fica dins de la bossa i amaga aquesta sota del sofà.)* Aquí no el trobaran.

REPARTIDOR: *(Bocabadat.)* Home no és un regal tan lleig, oi?

ANNA: Hem de trucar a la Policia.

REPARTIDOR: *(Espantat.)* A la policia! ¿Per què?

(El REPARTIDOR no deixa de mirar a les nenes, esperant que alguna li doni una resposta.)

JUDIT: *(Al REPARTIDOR.)* Silenci! Després t'ho explicarem tot.

REPARTIDOR: Ja però jo...

NENES: *(Fent que calli d'una vegada el REPARTIDOR.)* Psssstttt!!!

REPARTIDOR: *(Espantat.)* D'acord, d'acord.

BLANCA: *(A la CLARA.)* Molt bé, nosaltres els distraiem i tu truques, d'acord?

REPARTIDOR: *(Espantat.)* Però a la policia... per què?

NENES: *(Fent que calli d'una vegada el REPARTIDOR.)* Psssstttt!!!

REPARTIDOR: *(Espantat.)* D'acord, d'acord.

CLARA: Vaig a buscar el meu mòbil que me l'he deixat carregant a la cuina.

JUDIT: *(Espantada a la CLARA.)* Ves abans que no tornin!

CLARA: *(A la JUDIT.)* M'acompanyes?

JUDIT: D'acord. *(Espantada a les seves amigues.)* La resta a... dissimular!

REPARTIDOR: *(Fa el gest de marxar.)* Quasi millor marxo que tinc mooolta feina.

JESSICA: *(Agafant al REPARTIDOR i asseient-ho al sofà.)* Ja és massa tard.

REPARTIDOR: Jo hauria de....

ANNA: *(Al REPARTIDOR.)* Calla i dissimula!

REPARTIDOR: Però...

NENES: *(Fent-lo callar de cop.)* Psssstttt!

REPARTIDOR: *(Espantat.)* D'acord, d'acord.

(Totes les NENES i el REPARTIDOR seuen al sofà. La JUDIT i la CLARA, surten d'escena per l'esquerra.)

Escena 10

(Entren els LLADRES.)

LLADRE 1: Home, quina sorpresa!

LLADRE 3: *(Pel REPARTIDOR.)* Qui és vostè?

REPARTIDOR: *(Quequejant.)* Sóc... sóc...

BLANCA: És un amic que també s'ha afegit a la festa.

REPARTIDOR: *(Temorós.)* Sí, sí... això! Un amic... molt amic de la... la... *(No sap com sortir-se.)* de... totes!

(Les NENES i el REPARTIDOR fan un somriure falç i nerviós.)

LLADRE 2: A què ve aquest somriure?

ANNA: *(Sobreactuant.)* Estem esperant el seu millor número, per fer-nos morir de riure.

LLADRE 1: Està bé. *(A les nenes.)* Nenes ara podeu gaudir de la millor imitació de tota la història! *(Comença a caminar com una gallina.)*

(Cap de les nenes riu, però la SANDRA fa un gest, que és captat per les seves amigues i de cop totes les nenes, comencen a riure molt, el REPARTIDOR segueix sense entendre res. Els LLADRES 2, 3 i 4 observen desconfiats el canvi tan radical de les NENES, però el LLADRE 1, es creu que ho fa molt bé i prova amb més imitacions.)

LLADRE 1: *(Molt animat.)* I ara nenes, la millor: l'ànec! *(Comença a caminar i fer l'onomatopeia d'un ànec.)* nyec-nyec

LLADRE 2: *(Aturant l'actuació.)* Un moment!

(El LLADRE 1 s'atura de cop.)

LLADRE 3: *(Contant.)* Falten dues nenes!

LLADRE 4: On són les vostres "amiguetes"?

JESSICA: Veurà són...

CLARA: *(Entrant amb la JUDIT per l'esquerra.)* Som aquí! Què passa?

(La CLARA i la JUDIT seuen amb les seves amigues.)

LLADRE 1: *(Ha canviat i ara parla molt seriós.)* Bé nenes, el "show" ja s'ha acabat, així que vull un osset de peluix de color blanc. On està?

(Totes les nenes parlen a la vegada i molt espantades, per dir que no ho sabem res.)

LLADRE 1: *(Molt enfadat.)* Ja estic fart! Vull saber on està l'osset de color blanc.

REPARTIDOR: *(Reaccionant.)* Un osset blanc?!

ANNA: *(Li dona un cop de colze perquè calli.)* Calla!

REPARTIDOR: Ai!!!

LLADRE 1: A la una, a les dues i a les...

(Truquen a la porta.)

LLADRE 2: Qui serà?

LLADRE 1: *(Al LLADRE 2.)* Ves a mirar.

(El LLADRE 2 surt d'escena per la dreta. Tots miren expectants cap la dreta. Poc després torna a entrar el LLADRE 2.)

LLADRE 2: Porten unes pizzes.

CLARA: *(Improvisant.)* Sí, ja fa estona que les vaig encarregar.

(Tornen a trucar a la porta.)

LLADRE 1: *(Al LLADRE 2.)* Està bé, que entrin.

(El LLADRE 2 torna a sortir per la dreta.)

LLADRE 1: *(Amenaçant les nenes.)* I vosaltres a dissimular, eh?

REPARTIDOR: *(Al LLADRE 1.)* Jo hauria de marxar perquè he d'anar a...

LLADRE 1: *(Molt enfadat.)* Seu immediatament!

REPARTIDOR: *(Torna a seure.)* Si vostè insisteix.

Escena 11

(Entren el LLADRE 2 i els policies, disfressats de repartidors de pizzes.)

POLICIA 1: Bona tarda, heu demanat una quatre estacions...

POLICIA 2: I una tropical, amb molta pinya, oi?

BLANCA: *(Que ha reconegut a els policies.)* Sí, amb molta pinya.

POLICIA 3: Són 20 euros les dues *(Es queda mirant al LLADRE 4, perquè li pagui, aquest mira al LLADRE 3 que mirarà després al LLADRE 2 i per últim tots, miren al LLADRE 1.)*

(El LLADRE 1 ha entès que ha de pagar ell i sense moltes ganes, treu un bitllet i li dona al POLICIA 3.)

LLADRE 1: *(Remugant.)* Tingui.

POLICIA 2: *(Al LLADRE 2.)* Però... no ha vist vostè quina pinta més bona que fan aquestes pizzes?

LLADRE 2: *(Que té molta gana.)* Sí, deuen estar molt bones.

POLICIA 2: *(Al LLADRE 3.)* Més que bones! Però tasti-la, home.

LLADRE 3: *(Que no sap què fer.)* És que ara... En aquest moment...

POLICIA 1: *(Al LLADRE 4.)* Tingui, home, mengi un mos, ja veurà que bona.

LLADRE 4: *(No ho té clar.)* Vol dir... ara?

POLICIA 2: *(A la LLADRE 2.)* Va abans que es refredi.

(Tots quatre LLADRES es miren i després agafen un tros de pizza i la mosseguen alhora. Tres segons després cauen al terra, desmaiats.)

POLICIA 1: *(Es treu la gorra.)* Molt bé nenes, Ja podeu estar tranquil·les.

CLARA: *(Als POLICIES.)* Quina bona idea això de les pizzes!

POLICIA 2: No us penseu que la policia anem tot el dia tirant trets, com a les pel·lícules.

POLICIA 3: Molt bé i ara digueu-me, On és la famosa joia?

(La SANDRA, treu la bossa amb l'osset i li dona al POLICIA 1.)

SANDRA: Aquí té.

(El POLICIA 1 treu de dintre de l'osset un diamant de grans dimensions i la posa dins de la seva butxaca i torna l'osset a la SANDRA.)

REPARTIDOR: *(Al·lucinant.)* Però... si jo només portava una joguina i ara resulta que...

(Els Polícies 2 i 3 posen les manilles a els LLADRES que ja es comencen a despertar.)

POLICIA 3: Mireu... ja tornen en sí.

LLADRES: *(Despertant.)* Ep, què ha passat?

POLICIA 1: *(A les NENES.)* Gràcies nenes, heu estat molt valentes.

REPARTIDOR: *(Fent-se el milhomes.)* Tranquil senyor agent, jo ho tenia tot controlat.

JÚLIA: *(Incrèdula.)* Sí, segur.

(Els POLICIES 2 I 3, posen drets als LLADRES i comencen a sortir d'escena, per la dreta.)

POLICIA 3: Va... cap a la garjola!

LLADRE 2: *(Al POLICIA 2.)* Sense empènyer!

LLADRE 3 - 4: *(Al POLICIA 3.)* Quines presses!

LLADRE 1: Aquesta joia, és meva... *(Cridant.)* Mevaaaaaaaa! *(Surt.)*

POLICIA 1: *(A les nenes.)* Sento que aquests lladres us hagin fet passar una horrible festa d'aniversari!

CLARA: No, al contrari, aquesta festa mai l'oblidarem, *(A les seves amigues.)* Oi?

(Totes les NENES riuen, menys el REPARTIDOR que continua sense entendre ben bé el que està passant. El POLICIA 1, surt d'escena per la dreta.)

Escena 12

(Sona el telèfon mòbil de la CLARA que el portava amagat a la butxaca.)

CLARA: *(Responent la trucada.)* Sí. *(Pausa)* Ah! *(A les seves amigues.)* Són els pallassos que animaran la festa. *(Petita pausa.)* Ah! han tingut una avaria a la seva furgoneta. *(Petita pausa.)* D'acord, els esperem. *(Penja. A les seves amigues.)* M'han preguntat què si som unes nenes porugues!

(Les NENES riuen.)

REPARTIDOR: *(Desesperat a les NENES.)* Algú em pot explicar què ha passat aquí?

(Totes les NENES miren al REPARTIDOR i comencen a riure encara més fort que abans i lentament l'escenari, s'enfosqueix.)

TELÓ

Un aniversari... diferent!
Teatre infantil
Copyright © Vicente Cañón
2003 Tarragona